

Eng.

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

มยุรี วิสุตราสัย

23 ก.ค. 2547
180219

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

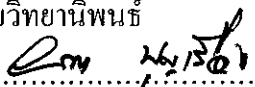
มีนาคม 2547

ISBN 974-383-015-4

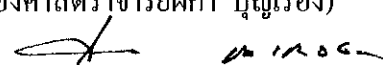
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ มยุรี วิสูตราศัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

 ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิทย์ ชิตเชิดวงศ์)

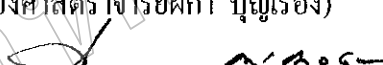
 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

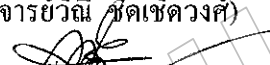
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

 ประธาน

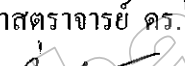
(รองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง)

 กรรมการ

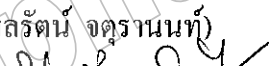
(รองศาสตราจารย์วิทย์ ชิตเชิดวงศ์)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

 กรรมการ

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

 กรรมการ

(ดร.มณฑิรา ชมดอกไม้)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2547

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนและส่งเสริมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2546

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณา และความอนุเคราะห์ของ
รองศาสตราจารย์ ผกา บุญเรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์
วิณี ชิดเชิดวงศ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านทั้งสองเป็นผู้ให้คำปรึกษาอย่างเป็นกันเอง
ให้ความเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมา และกรุณาแนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนการแนะนำแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ
ท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถิติในการวิจัย และให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์
ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด
บุญเรือง อุปสังฆราช ดร.วิระ พงษ์รักษ์ และ อาจารย์วัชรภรณ์ อภิวัชรานุกร ที่กรุณาเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดซอกหมาก และคณะครู ตลอดจนนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่เอื้ออำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณพี่สาวทั้งสอง คือ นางสาวสมพร และนางสาวประไพ น้อยมีสุข
ที่กรุณาช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งการแบ่งเบาภาระงานในบ้าน เพื่อให้ผู้วิจัยได้มีเวลาสำหรับ
งานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ นายนิพนธ์ วิสูตราศัย ซึ่งเป็นคู่ชีวิต ที่ให้ความห่วงใย และเป็นกำลังใจ
ตลอดเวลา รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกคน ซึ่งมีส่วนให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
ให้แก่ผู้วิจัย ซึ่งคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบนุชาพระคุณ
บุพการี (ผู้ล่วงลับ) และบูรพาจารย์ผู้มีพระคุณ ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรักความเมตตา
และคำแนะนำต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

มยุรี วิสูตราศัย

42923886: สาขาวิชา: จิตวิทยาการแนะแนว; กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต)

คำสำคัญ: ชุติกิจกรรมแนะแนว/ การตระหนักรู้ในตนเอง/ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

มยุรี วิสูตราศัย: ผลการใช้ชุติกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (THE EFFECTS OF GUIDANCE SET ON SELF – AWARENESS OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผกา บุญเรือง, กศ.ม., วิณี ชิตเชิดวงศ์, กศ.ม., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ก.ด. 180 หน้า. ปี พ.ศ. 2547. ISBN 974-383-015-4

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุติกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดชากหมาก ที่มีคะแนนการตระหนักรู้ในตนเองต่ำกว่าเปอร์เซนไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 คน แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับชุติกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตระหนักรู้ในตนเอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีปกติในกิจกรรมแนะแนวที่โรงเรียนจัดไว้ การเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่ม และหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measures Analysis of Variance: One Between – Subjects Variance and One Within – Subjects Variable) และทดสอบความแตกต่าง ด้วยวิธีทดสอบรายคู่ แบบนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls Procedure)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับชุติกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับชุติกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเอง ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับชุติกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเอง ในระยะหลังการทดลอง กับระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

42923886: MAJOR: GUIDANCE PSYCHOLOGY; M.Ed. (GUIDANCE PSYCHOLOGY)

KEYWORD: GUIDANCE SET/ SELF – AWARENESS/ MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS

MAYUREE VISUTRASAI: THE EFFECTS OF GUIDANCE SET ON SELF – AWARENESS OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS. THESIS ADVISORS:

PHAKA BOONRUANG, M.Ed., VINEE CHIDCHUTVONG, M.Ed., PIRAT WONGNAM, Ph.D., 180 P. 2004. ISBN 974-383-015-4

The purpose of this research was to study the effects of guidance set on self – awareness of Matthayomsuksa 2 students of Chakmak School in Rayong Province. The sample consisted of 12 students randomly selected from the Matthayomsuksa 2 students who scored below percentile 20 of self – awareness test. They were randomly assigned to the experimental group and the control group with six students in each group.

The experimental group participated in the twelve – session guidance set on self – awareness of Matthayomsuksa 2 students altogether for four weeks. The control group was taught with the conventional instruction. The data collecting was divided into three intervals: the pretest, the posttest and the follow up. The statistics used in analyzing the data were repeated Measures Analysis of Variance: One Between – Subjects Variance and One Within – Subjects Variable, and the Newman – Keuls procedure.

The results revealed that there was a statistically significant interaction at the .05 level between the methods and the duration for the experiment. Participants in the experimental group increased the self – awareness higher than the control group in the posttest interval and the follow up interval at the statistical significance of .05. Participants in the experimental group increased their self – awareness in the posttest interval and the follow up interval higher than the pretest interval at the statistical significance of .05. There were no significance differences between the self – awareness level of the posttest interval and the follow up interval within the experimental group.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนว.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในตนเอง (Self – Awareness)....	23
ความสำคัญหรือประโยชน์ของการตระหนักรู้ในตนเอง.....	23
ความหมายของการตระหนักรู้ในตนเอง.....	25
การตระหนักรู้ในตนเองในความเข้าใจทางจิตวิทยา.....	27
ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้ในตนเอง.....	29
ขอบเขตของการตระหนักรู้ในตนเอง.....	30
การพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง.....	32
หลักสำคัญในการพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ปัจจัยหรือแนวทางในการรู้จักและเข้าใจตนเอง.....	36
คุณลักษณะที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้ในตนเอง.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในตนเอง.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	53
การดำเนินการทดลอง.....	55
วิธีดำเนินการทดลอง.....	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	72
สมมติฐานของการวิจัย.....	72
วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก.....	94
ภาคผนวก ข.....	102
ภาคผนวก ค.....	107
ภาคผนวก ง.....	178
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	180

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลอง.....	55
2	คะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และ ระยะติดตามผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรม แนะแนว และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีปกติในกิจกรรมแนะแนวที่โรงเรียนจัดไว้.....	60
3	คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการตระหนักรู้ในตนเอง ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว และ นักเรียนในกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	61
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลอง.....	64
5	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง.....	66
6	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง.....	67
7	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผล.....	68
8	ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อการตระหนักรู้ในตนเอง.....	69
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตระหนักรู้ในตนเอง เป็นรายคู่ ในระยะ ก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยวิธีการทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls Procedure).....	70
10	ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีปกติในกิจกรรม แนะแนวที่โรงเรียนจัดไว้.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงภาระงานในการแนะแนว 5 งานหลัก.....	11
2 แสดงบริเวณเปิดเผยและไม่เปิดเผยของบุคคล.....	30
3 แสดงแนวทางในการตระหนักในตนเอง โดยขยายบริเวณเปิดเผยให้กว้างขึ้น.....	33
4 แสดงลำดับขั้นตอนในการเลือกค่านิยมของบุคคล.....	45
5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธี ปกติ ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	62
6 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองในระยะต่าง ๆ ของการ ทดลองของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว และนักเรียนใน กลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีปกติที่โรงเรียนจัดไว้.....	63
7 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว และนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ใช้ วิธีปกติ กับระยะเวลาของการทดลอง.....	65